

01001, м.Київ, вул.Болсуновська, 13-15
конт. тел.: +38 (099)-0000-771
АТ КБ "ПРИВАТБАНК"
lex-legal.com.ua

ТОВ ЛЕКС ЛІГАЛ ГРУП
ЄДРПОУ 45089555
р/р UA973052990000026002036234001
e-mail: info@lex-legal.com.ua

Закарпатський апеляційний суд
88000, вул. Довженка, 7, м. Ужгород, Закарпатська обл.
(0312) 61-35-46,
inbox@zka.court.gov.ua

через **Тячівський районний суд**
Закарпатської області
90500, Закарпатська область, м. Тячів,
вул. Незалежності, 120,
+38(03134) 3-35-13

захисник: адвокат Горват Іван Іванович

Свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю ЗР №21/1138 від 27 квітня 2017 року
ел. пошта: lawyer@lex-legal.com.ua
тел. +380990000779
адреса 88000, м.Ужгород, вул. Волошина 2А, оф.2
РНОКПП 2861909632
Наявний електронний кабінет у підсистемі
Електронний суд ЄСІТС від 12.03.2019 року

який діє в інтересах обвинуваченого:

[REDACTED]
[REDACTED] р. н.
тел. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
РНОКПП: [REDACTED]

Справа № [REDACTED]
Проведення № [REDACTED]
Суддя: [REDACTED]

Апеляційна скарга
(на вирок Тячівського районного суду Закарпатської області від [REDACTED]
року у кримінальній справі № [REDACTED])

Відповідно до договору про надання правової допомоги [REDACTED] від [REDACTED] адвокатом Горватом Іваном Івановичем надається правова допомога [REDACTED] року народження. Відповідно, адвокат Горват Іван Іванович є захисником в даній справі. Документи що підтверджують повноваження адвоката додаються.

I. ФАКТИЧНІ ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

У Тячівському районному суді Закарпатської області перебувала справа за №: [REDACTED] від [REDACTED] року, кримінальне провадження внесене в Єдиний державний реєстр досудових розслідувань за № [REDACTED] за ознаками кримінального правопорушення передбаченого ч.1 ст. 246 КК України, обвинувачений по справі [REDACTED], [REDACTED] року народження.

[REDACTED] року Тячівським районним судом Закарпатської області було винесено вирок, яким суд ухвалив [REDACTED] визнати винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 246 КК України та призначити йому покарання – 2 (два) роки позбавлення волі.

На підставі ст.75 КК України звільнити [REDACTED] від відбування покарання з випробуванням та іспитовим строком на 1 (один) рік, якщо протягом визначеного судом іспитового строку не вчинить нового кримінального правопорушення та виконає покладені на нього обов'язки.

Відповідно до п.п. 1, 2 ч.1 ст. 76 КК України покласти на [REDACTED] такі обов'язки: періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації; повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи або навчання.

Цивільний позов Тячівської окружної прокуратури Закарпатської області в інтересах держави в особі Тересвянської селищної ради Тячівського району Закарпатської області про відшкодування матеріальної шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, задовольнити та стягнути з обвинуваченого [REDACTED] на користь [REDACTED] селищної ради Тячівського району Закарпатської області 66 006 (шістдесят шість тисяч шість) гривень 03 копійки матеріальної шкоди.

Стягнути з [REDACTED] на користь держави 2 390 (дві тисячі триста дев'яносто) гривень 00 копійок судових витрат за проведення експертиз.

Арешт майна: транспортний засіб марки [REDACTED], державний номерний знак [REDACTED], чотири стовбури деревини породи [REDACTED] загальною кубомасою 1,03 м. куб.: довжиною 2,2 метра діаметром 33 см. в кількості 2 шт., довжиною 2,2 м. діаметром 36 см. в кількості 1 шт., довжиною 2,25 м. діаметром 42 см. в кількості 1 шт., який накладений на підставі ухвали слідчого судді Тячівського районного суду Закарпатської області від 03 травня 2023 року – скасувати.

Речові докази: транспортний засіб марки [REDACTED], державний номерний знак [REDACTED] який знаходиться на зберіганні у [REDACTED], - повернути [REDACTED]; чотири стовбури деревини породи "Дуб", загальною кубомасою 1,03 м. куб.: довжиною 2,2 метра діаметром 33 см. в кількості 2 шт., довжиною 2,2 м. діаметром 36 см. в кількості 1 шт., довжиною 2,25 м. діаметром 42 см. в кількості 1 шт., яка знаходиться на території майданчика тимчасового тримання Тячівського РВП ГУНП в Закарпатській області та деревину породи Дуб, в кількості 10 шт., загальною кубомасою 5.04 м.куб., яка знаходиться на зберіганні у майстра лісу [REDACTED], - повернути філії [REDACTED] лісомисливське господарство" державного спеціалізованого підприємства [REDACTED] Державного агентства лісових ресурсів України.

Відповідно до вироку, [REDACTED] року, приблизно о 15 год. 00 хв., діючи умисно, усвідомлюючи протиправний та суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи наслідки у вигляді істотної шкоди доквіллю, з корисливих мотивів, в порушення вимог ст. ст. 4, 24, 67, 68, 69 Лісового кодексу України, ст. 12 Закону України "Про охорону навколишнього природного середовища" та Порядку спеціального використання лісових ресурсів, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України №761 від 23 травня 2007 року "Про врегулювання питань щодо спеціального використання лісових ресурсів", а саме, порушуючи встановлений порядок охорони, раціонального використання та відтворення лісу, без спеціального дозволу, який посвідчується відповідним документом (лісорубним квитком, ордером) та виданим уповноваженим органом, перебуваючи в лісовому масиві кварталу [REDACTED]

[REDACTED], самовільно, шляхом повного відокремлення стовбура від кореня у спосіб спилування, здійснив незаконну рубку сироростучих дерев із наступними діаметрами пнів в корі біля шийки

кореня породи "Дуб": 42 см. - 1 шт., 45 см. - 1 шт., 46 см. - 1 шт. та 52 см. - 1 шт., та загальною масою деревини - 6,07 м.куб. Після чого, [REDACTED] після здійснення самовільної рубки та розкрижування деревини почав завантажувати незаконно зрубану деревину до кузова автомобіля марки [REDACTED] з номерним знаком [REDACTED], однак на місці події був виявлений працівниками лісової охорони та в подальшому працівниками Тячівського РВП ГУНП в Закарпатській області.

Внаслідок незаконного вирубування лісу в лісовому масиві кварталу № [REDACTED], що мало місце [REDACTED] року, [REDACTED], згідно висновку експерта, складеного за результатами проведення судової економічної експертизи, заподіяв державі в особі філії [REDACTED] матеріальну шкоду на загальну суму 66 006 грн. 03 коп., що згідно ч.1 примітки до ст. 246 КК країни є істотною шкодою, яка у двадцять і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

Обвинувачений [REDACTED] та його захисник – адвокат Горват І.І. не погоджуються з вищезазначеним вирокком і вважають, що він винесений з порушенням норм матеріального процесуального права, обставини, на яких суд ґрунтує вирок, не є доведеними поза розумним сумнівом достатніми, належними та допустимими доказами а тому він є незаконним та необґрунтованим.

2. ОБҐРУНТУВАННЯ НАПРАВЛЕННЯ АПЕЛЯЦІЙНОЇ СКАРГИ на вирок Тячівського районного суду Закарпатської області від [REDACTED] року у кримінальній справі [REDACTED]

Відповідно до п. 1, ч. 2, ст. 395 КПК України, апеляційна скарга, якщо інше не передбачено цим Кодексом, може бути подана на вирок або ухвалу про застосування чи відмову у застосуванні примусових заходів медичного або виховного характеру - **протягом тридцяти днів** з дня їх проголошення. Таким чином, апеляційна скарга на вирок Тячівського районного суду Закарпатської області року у кримінальній справі № [REDACTED] ві [REDACTED] може бути подана до [REDACTED] року включно, **тобто строк на апеляційне оскарження не є пропущеним.**

Відповідно до ч. 1, 2, ст. 404 КПК України, суд апеляційної інстанції переглядає судові рішення суду першої інстанції в межах апеляційної скарги. При цьому, суд апеляційної інстанції вправі вийти за межі апеляційних вимог, якщо цим не погіршується становище обвинуваченого або особи, щодо якої вирішувалося питання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру. Якщо розгляд апеляційної скарги дає підстави для прийняття рішення на користь осіб, в інтересах яких апеляційні скарги не надійшли, суд апеляційної інстанції зобов'язаний прийняти таке рішення.

Відповідно до ч. 3 ст. 404 КПК України, за клопотанням учасників судового провадження суд апеляційної інстанції зобов'язаний повторно дослідити обставини, встановлені під час кримінального провадження, за умови, що вони досліджені судом першої інстанції не повністю або з порушеннями, та може дослідити докази, які не досліджувалися судом першої інстанції, виключно якщо про дослідження таких доказів учасники судового провадження заявляли клопотання під час розгляду в суді першої інстанції або якщо вони стали відомі після ухвалення судового рішення, що оскаржується.

Згідно зі ст. 409 КПК України, підставою для скасування або зміни судового рішення при розгляді справи в суді апеляційної інстанції є:

- 1) неповнота судового розгляду;
- 2) невідповідність висновків суду, викладених у судовому рішенні, фактичним обставинам кримінального провадження;
- 3) істотне порушення вимог кримінального процесуального закону;
- 4) неправильне застосування закону України про кримінальну відповідальність.

2. Підставою для скасування або зміни вироку суду першої інстанції може бути також невідповідність призначеного покарання тяжкості кримінального правопорушення та особі обвинуваченого.

На думку апелянта, вирок Тячівського районного суду Закарпатської області від [REDACTED] (далі Вирок) винесено за наявності неповноти судового розгляду, висновки суду, викладені у вирокі, не відповідають фактичним обставинам кримінального провадження, за наявності неправильного застосування закону про кримінальну відповідальність, що є підставами для його скасування або зміни відповідно до ст. 409 КПК України, з огляду на наступне, -

По-перше, обставини справи, що мають значення для вирішення питання винуватості [REDACTED] у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 1, ст. 246 КК України, а саме, незаконної порубки дерев у лісах, що заподіяло істотну шкоду, не доведено поза розумним сумнівом належними та допустимими доказами, з огляду на що, висновки суду не відповідають фактичним обставинам кримінального провадження.

Зокрема, об'єктивною стороною кримінального правопорушення, що кваліфікується [REDACTED] є здійснення незаконної порубки дерев у лісі (за відсутності дозвільних документів), якщо такі дії заподіяли істотну шкоду в розумній примітці 1 до ст. 246 ККУ.

Таким чином, для встановлення винуватості [REDACTED] у кваліфікованому кримінальному правопорушенні, в судовому порядку повинні бути доведені факт здійснення ним порубки дерев у лісі.

Щодо факту здійснення [REDACTED] порубки дерев у лісі, то така обставина, на думку апелянта, не була належним чином доведена в ході судового розгляду, та суд першої інстанції необґрунтовано встановив її наявність.

Так, відповідно до Вироку, суд встановив, що [REDACTED] року, приблизно о 15 год. 00 хв., діючи умисно, самовільно, шляхом повного відокремлення стовбура від кореня у спосіб спилування, здійснив незаконну рубку сироростучих дерев із наступними діаметрами пнів в корі біля шийки кореня породи "Дуб": 42 см. - 1 шт., 45 см. - 1 шт., 46 см. - 1 шт. та 52 см. - 1 шт., та загальною масою деревини - 6,07 м.куб.

В обґрунтування цього факту суд вказав, що він підтверджується показами свідків та письмовими доказами, що є у справі, які були досліджені у судовому засіданні.

При цьому, єдиними доказами, що згадані у Вирокі, які вказують на те, що [REDACTED] здійснив порубку дерев є покази свідка [REDACTED], який показав, що [REDACTED] признався йому, що це він зрубав чотири деревини породи "Дуб", оскільки йому потрібні дрова, показами свідка [REDACTED], який показав, що [REDACTED] повідомив його, що зрубав дерева, оскільки йому були потрібні дрова. оглянутим в судовому засіданні відеозаписом (долучений свідком [REDACTED]), з якого суд вбачає, що в лісі знаходиться автомобіль [REDACTED], в кузові якого наявні чотири стовбури дерев. Біля автомобіля, на землі, також знаходяться стовбури дерев та пні. Також, біля автомобіля знаходиться [REDACTED], який говорить, що він зрубав деревину та взяв її собі.

З усіх інших доказів у справі, досліджених судом можна встановити лише факт наявності [REDACTED] року в лісовому масиві кварталі № [REDACTED] зрубаних дерев, але аж ніяк не вчинення Апелянтом їх незаконної зрубки.

Іншими словами, встановлюючи факт здійснення [REDACTED] порубки дерев, суд ґрунтувався виключно на відомостях щодо нібито повідомлення обвинуваченим свідкам у справі про те, що це він зрубав дерева. Такі відомості прямо не підтверджують факт зрубки дерев обвинуваченим, а тому, за відсутності інших належних та допустимих доказів не можуть вважатися достатніми для встановлення вказаного факту, що вказує на необґрунтованість висновків суду в цій частині.

При цьому, Апелянт [REDACTED], заперечує, що говорив [REDACTED] та [REDACTED], що це він зрубав ліс. Розмова з даними свідками велася щодо завантаження 4-ох колод в кузов автомобіля, а саме, у відповідь на запитання свідків, чи це він завантажив в автомобіль ті чотири колоди, [REDACTED] відповів "так, це я", що повинно бути зафіксовано і на відеозаписі, дослідженому в судовому засіданні. Водночас, у Вирокі зазначено, що на відеозаписі нібито зафіксовано як [REDACTED], який знаходиться біля автомобіля говорить, що він зрубав деревину та взяв її собі, **що не відповідає дійсності**.

Крім того, жоден зі свідків особисто не бачив, хто зрубав дерева, що зазначено і у вироку Тячівського районного суду Закарпатської області від [REDACTED]

На додачу, належним доказом, який в сукупності з іншими доказами у справі міг би вказувати на те, що [REDACTED] здійснив зрубку дерев було б виявлення у нього знаряддя вчинення ним такого злочину, однак жодних інструментів, за допомогою яких обвинувачений мав би змогу самовільно, шляхом повного відокремлення стовбура від кореня у спосіб спилювання, здійснити незаконну рубку сироростучих дерев слідством знайдено не було.

Це при тому, що як впливає з обставин справи, [REDACTED] затримав майстер лісу [REDACTED] на місці, де знаходилися зрубані дерева. Однак, при собі [REDACTED], який нібито приблизно о 15 год. 00 хв [REDACTED] ці дерева незаконно зрубав "у спосіб спилювання", жодних інструментів, за допомогою яких він міг би це зробити не мав, та такі знаряддя в ході кримінального провадження знайдені не були.

Зважаючи на те, що відповідних знарядь в рамках кримінального провадження знайдено не було, а без них [REDACTED] здійснити зрубку дерев просто це зміг би, це навпаки вказує на те, що [REDACTED] не міг бути причетний до незаконної зрубки сироростучих дерев із діаметрами пнів в корі біля шийки кореня породи "Дуб": 42 см. - 1 шт., 45 см. - 1 шт., 46 см. - 1 шт. та 52 см. - 1 шт., та загальною масою деревини - 6,07 м.куб, зрубка яких приписується Апелянту. Однак, даної обставини суд першої інстанції чомусь до уваги не взяв.

Таким чином, вважаємо, що факт того, що [REDACTED] приблизно о 15 год. 00 хв., діючи умисно, самовільно, шляхом повного відокремлення стовбура від кореня у спосіб спилювання, здійснив незаконну рубку сироростучих дерев із наступними діаметрами пнів в корі біля шийки кореня породи "Дуб": 42 см. - 1 шт., 45 см. - 1 шт., 46 см. - 1 шт. та 52 см. - 1 шт., та загальною масою деревини - 6,07 м.куб, встановлений судом першої інстанції відповідно до Вироку, **не є доведеним поза розумним сумнівом достатніми, належними та допустимими доказами.** Відповідно, за недоведеності факту зрубки Апелянтом дерев в лісі, не можна говорити про наявність в діях [REDACTED] складу злочину незаконна порубка лісу, відповідно до ч. 1, ст. 246 КК України.

Відповідно до п.1, ч. 1 ст. 411 КПКУ, судові рішення вважається таким, що не відповідає фактичним обставинам кримінального провадження, якщо висновки суду не підтверджуються доказами, дослідженими під час судового розгляду.

Отже, виходячи з вищенаведеного, вирок Тячівського районного суду Закарпатської області від [REDACTED] є таким, що не відповідає фактичним обставинам кримінального провадження.

По-друге, висновки про винуватість [REDACTED] у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч.1, ст. 246 ККУ, а саме, перевезенні незаконно вирубаних дерев, що заподіяло істотну шкоду, базуються на висновках, що не відповідають обставинам кримінального провадження.

Зокрема, склад злочину, передбаченого ч. 1, ст. 246 ККУ, наявний, якщо заподіяна істотна шкода в розумінні примітки 1 до ст. 246 ККУ (істотною шкодою вважається така шкода, яка у двадцять і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, або інша істотна шкода, завдана навколишньому природному середовищу в частині забезпечення ефективної охорони, належного захисту, раціонального використання та відтворення лісів).

Якщо факт того, що вчинене особою діяння призвело до істотної шкоди не доведений належними та допустимими доказами, то відсутній склад кримінального правопорушення передбаченого ч. 1, ст. 246 КУпАП.

Щодо факту здійснення [REDACTED] перевезення незаконно вирубаних дерев, що призвело до істотної шкоди, зазначимо наступне.

[REDACTED] на прохання свого друга [REDACTED] [REDACTED] оїхав в ліс за дровами, про які, як запевнив його [REDACTED], він домовився з головою лісівництва, та за надані дрова заплатив, ввівши [REDACTED] в оману, через що той вважав, що обумовлені дерева є зрубаними та реалізованими в законному порядку. Прибувши на вказане [REDACTED] місце, [REDACTED] знайшов заготовлені дрова та, не усвідомлюючи, що дані дерева є незаконно зрубаними, погрузив до кузова автомобіля марки [REDACTED] з номерним знаком [REDACTED] чотири колоди, та почав їхати однак автомобіль забуксував. Вже після цього, [REDACTED] був виявлений працівниками лісової охорони. Відповідно до доказів у справі, обвинувального акту прокурора (містяться у матеріалах справи), у автомобіль [REDACTED]

████████ завантажив чотири стовбури деревини породи “дуб”, загальною кубомасою 1,03 м. кубічних: довжиною 2,2 метра, діаметром 33 сантиметра, в кількості 2 шт.; довжиною 2,2 метра, діаметром 36 см., в кількості 1 шт.; довжиною 2,25 м., діаметром 42 см. в кількості 1 шт.

Хочемо звернути увагу суду апеляційної інстанції на те, що Вироком встановлено, що ██████████ заподіяв державі в особі філії ██████████ матеріальну шкоду на загальну суму 66 006 грн. 03 коп. (що є істотною шкодою в матеріальному аспекті). Однак, відповідна шкода була розрахована з огляду на висновки щодо обставин справи, які не підтверджуються доказами, дослідженими під час судового розгляду, та відповідно не відповідають фактичним обставинам кримінального провадження, як нами зазначалося вище.

Зокрема, у Вироку стверджується, що шкода заподіяна незаконною зрубкою чотирьох сироростучих дерев породи “Дуб”, однак, як ми вже зазначали, факт незаконної зрубки ██████████ цих дерев не доведений поза розумним сумнівом доказами дослідженими судом у справі. При цьому, будь які сумніви чи неточності щодо обставин справи повинні тлумачитися на користь обвинуваченого.

Враховуючи те, що здійснення обвинуваченим незаконної зрубки дерев в лісі не доведено, тобто до незаконної зрубки згаданих чотирьох дерев в лісовому масиві кварталу № ██████████ ██████████ він жодного відношення не має, **судом першої інстанції не встановлено жодного причинного зв'язку** між перевезенням ██████████ чотирьох колод загальною кубомасою 1,03 м. куб., та матеріальною шкодою державній філії ██████████ на загальну суму 66 006 грн. 03 коп., що відповідно до висновку судової економічної експертизи № ██████████ (наявний в матеріалах справи), була завдана незаконною зрубкою дерев в лісовому масиві кварталу ██████████ (кубомасою 6,07 м. куб.).

Крім того, за змістом диспозиції ч.1 ст. 246 КК України, примітки 1 до вказаної статті, та виключно з огляду на межі обвинувачення істотна шкода від вищенаведеного діяння має оціночний зміст й відповідно є оціночною категорією, яка складається з двох взаємодоповнюючих показників: матеріального та екологічного критеріїв. Такий вид шкоди повинен визначатися в кожному конкретному випадку, як на стадії досудового розслідування, так і судового розгляду з урахуванням вартості дерев, їх екологічної цінності, кількості, а також шкоди, заподіяної довкіллю тощо. Такий висновок суду, узгоджується із правовою позицією, викладеною в абзаці 3 пункту 9 постанови Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику у справах про злочини та інші правопорушення проти довкілля» від 10 грудня 2004 року № 17, згідно з якою у справах про злочини, відповідальність за які передбачена статтею 246 КК України, шкода визнається істотною, коли: були знищені певні види дерев у тій чи іншій місцевості; погіршилися породний склад, якість, захисні, водоохоронні й інші екологічні властивості лісу; виникли труднощі у відтворенні заліснення в певній місцевості; знизилась якість атмосферного повітря; змінилися ландшафт місцевості, русло річки; сталась ерозія ґрунту, тощо.

Разом із цим, екологічна складова істотної шкоди у даній справі взагалі не знайшла будь-якого доказового підтвердження, хоча наявність шкоди довкіллю, як комплексного поняття, має бути доведено визначеними законом засобами доказування, якими відповідно до п.6 ч.2 ст.242 КПК України є висновок експерта (експертів).

Стороною обвинувачення не надано а судом першої інстанції не досліджено належних та допустимих доказів того, як незаконне перевезення обвинуваченим вищезазначеної деревини призвело до значного погіршення породного складу дерев цінних порід, зниження якості атмосферного повітря на місці події, якісних, захисних, водоохоронних, та інших екологічних властивостей захисної лісової ділянки, включаючи, її сніго-, вітрозатримуючої, ґрунтозахисної функції в лісовому масиві кварталу ██████████ з деталізацією того, в чому полягали негативні впливи на довкілля (включаючи їх змістовні та якісні характеристики), який був механізм та умови настання негативних факторів на довкілля, який був стан дерев до їх порубки та перевезення, включаючи їх цінність та як їх розташування у загальному масиві впливало на виконання ними вищенаведених функцій. Даний висновок суду узгоджується з правовими позиціями, сформульованими Касаційним кримінальним судом у складі Верховного Суду у постанові від 22 січня 2019 року (справа № 673/902/16-к), у постанові від 05 листопада 2019 року (справа № 588/1591/16-к).

Із урахуванням вищевикладеного ми вважаємо недоведеним стороною обвинувачення заподіяння ██████████ істотної шкоди в її економічному та екологічному аспектах,

наявності прямого причинного зв'язку між зазначеними активними діями щодо перевезення деревини обвинуваченим та зазначеним видом шкоди.

По-третє, в ході досудового розслідування та судового розгляду в кримінальному провадженні № [REDACTED] не було залучено та допитано ключового свідка у справі - [REDACTED] - друга [REDACTED] на чіє прохання той власне і поїхав забрати дрова з лісового масиву кварталу [REDACTED] про які, як запевнив його [REDACTED], він домовився з головою лісівництва, та за надані дрова заплатив, ввівши [REDACTED] в оману, через що той вважав, що обумовлені дерева є зрубаними та реалізованими в законному порядку.

Щодо цієї обставини справи, [REDACTED] заявляв ще з початку досудового розслідування щодо нього, що зокрема підтверджено документально - адже [REDACTED] направив слідчому Тячівського районного відділу поліції ГУНП в Закарпатській області Пояснення, в яких зазначив, що [REDACTED] попросив його перевезти йому заготовлені дрова, та запевнив, що про дрова він домовився з директором [REDACTED] лісівництва, та оплатив їх, купивши дрова за 200 доларів (копія Пояснень додається до апеляційної скарги).

Відповідно до ст. 2 КПК України, завданнями кримінального провадження є захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, а також **забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура.**

Відповідно до п. 1, п. 2, ч. 1, ст. 3 Закону України "Про прокуратуру", діяльність прокуратури ґрунтується на засадах верховенства права та визнання людини, її життя і здоров'я, честі і гідності, недоторканності і безпеки найвищою соціальною цінністю, законності, справедливості, неупередженості та об'єктивності.

Всупереч завданню кримінального провадження, ні слідчим, ні прокурором під час досудового розслідування не вчинено дій щодо залучення до справи ключового свідка [REDACTED], без чого неможливо було забезпечити повне та неупереджене розслідування та подальший судовий розгляд.

Прокурором, в порушення засад неупередженості та об'єктивності в діяльності прокуратури, відповідне Пояснення до слідчого, подане [REDACTED], яким він доніс інформацію про цього ключового свідка слідству, умисно не долучено до матеріалів поданих до суду з обвинувальним актом, та в ході судового розгляду прокурором не було забезпечено залучення [REDACTED] як свідка та його допиту в судовому засіданні, що знову суперечить завданню кримінального провадження, адже підриває повноту та неупередженість судового розгляду. Пізніше, обвинувачений ці Пояснення до суду направив додатком до Клопотання від [REDACTED], в якому також надав відповідні пояснення щодо [REDACTED], а також повідомив суд про тиск щодо нього з боку прокурора [REDACTED], прохав про його відвід (клопотання з додатками міститься в матеріалах справи).

В підсумку, всупереч завданню кримінального провадження та процесуальним гарантіям обвинуваченого в кримінальному процесі, свідка [REDACTED] так і не було викликано і допитано в ході судового розгляду. У зв'язку з цим, зокрема обвинувачений був позбавлений можливості підтвердити правдивість показань наданих щодо себе та обставин справи, спростувати показання свідків [REDACTED] та [REDACTED], які показали, що ніби [REDACTED] признався їм, що зрубав дерева, бо йому потрібні дрова, адже [REDACTED] міг би свідчити, що дійсно попросив обвинуваченого привезти йому дрова.

Таким чином, у зв'язку з незалученням та недопитом свідка [REDACTED], під час судового розгляду залишилися недослідженими обставини, з'ясування яких може мати істотне значення для ухвалення законного, обґрунтованого та справедливого судового рішення, до відповідно до ст. 410 КПК України вказує на неповноту судового розгляду.

На завершення, судом першої інстанції у Вироку вказано, що суд критично оцінює покази [REDACTED] в частині того, що він не знає, де проживає і як знайти його друга [REDACTED], який

нібито зрубав деревину, і якому він мав привезти зрубану деревину. “Тобто, [REDACTED] мав привезти зрубану деревину своєму другу, однак не знає місце проживання та знаходження останнього.”

Однак, це твердження суду є перекручуванням слів обвинуваченого, непорозумінням між обвинуваченим та суддею, адже [REDACTED] знав де проживав [REDACTED] міг легко знайти будинок на місцевості, але просто точно не знав назви відповідної вулиці та номеру будинку.

З огляду на вищевикладене, вирок Тячівського районного суду Закарпатської області від [REDACTED] є таким що підлягає скасуванню, з огляду на невідповідність висновків суду, викладених у судовому рішенні, фактичним обставинам кримінального провадження, неповноту судового розгляду, та як наслідок, неправильного застосування закону України про кримінальну відповідальність.

Відповідно до п.1, ч. 1 ст. 393 КПК України, апеляційну скаргу має право подати обвинувачений, стосовно якого ухвалено обвинувальний вирок, його законний представник чи захисник - в частині, що стосується інтересів обвинуваченого.

Відповідно до ч. 1, ст. 407 КПК України, за наслідками апеляційного розгляду за скаргою на вирок або ухвалу суду першої інстанції суд апеляційної інстанції має право:

- 1) залишити вирок або ухвалу без змін;
- 2) змінити вирок або ухвалу;
- 3) скасувати вирок повністю чи частково та ухвалити новий вирок;
- 4) скасувати ухвалу повністю чи частково та ухвалити нову ухвалу;
- 5) скасувати вирок або ухвалу і закрити кримінальне провадження;
- 6) скасувати вирок або ухвалу і призначити новий розгляд у суді першої інстанції.

Враховуючи викладене, керуючись положеннями ст. 246 КК України, ст. 3 Закону України “Про прокуратуру”, висновками ККС ВС висловленими в постанові від 22 січня 2019 року (справа № 673/902/16-к), у постанові від 05 листопада 2019 року (справа № 588/1591/16-к), ст. 3, 242, 395, 404, 409-413, Кримінального процесуального кодексу України, -

ПРОШУ:

1. Прийняти апеляційну скаргу на вирок Тячівського районного суду Закарпатської області від [REDACTED] та задовольнити.
2. Скасувати вирок Тячівського районного суду Закарпатської області від [REDACTED] та закрити провадження у справі.

Додатки:

1. Копія свідоцтва про право зайняття адвокатською діяльністю ЗР №21/1138 від 27.04.2017;
2. Копія ордеру на надання правової допомоги [REDACTED]
3. Копія паспорта [REDACTED]
4. Копія картки платника податків [REDACTED]
5. Копія Пояснення слідчому [REDACTED]
6. Копія вироку Тячівського районного суду Закарпатської області від [REDACTED]

Адвокат:

[REDACTED] 2024 року

Горват І. І.